Pregaria.cat

Entrada

Els que sobren

Els que sobren són aquells i aquelles que ningú necessita, que més aviat molesten, dels que se'n podria prescindir i no sols no passaria res sinó que bastants dels altres estarien més tranquils.

No els has vist mai el que sobren? Potser en el teu barri no n'hi ha. Es trobarien massa desplaçats. Estarien fora de lloc. Però hi són, viuen, dormen on poden, van d'un lloc a l'altre. A les grans metròpolis del nostre món, n'hi ha zones immenses. Són milions els que sobren.

T'has fixat en aquell home gran que està a la cantonada, mig amagat a la paret, a terra, amb la mà discretament estesa. Quina edat deu tenir? Setanta? Vuitanta? Viu sol? El deixen potser allà per fer pena? Qui és? Què ha passat? Té família? I si es troba malament on anirà? Què pensa? Com veu la gent que passa? Quina esperança?.

No, no em diguis que no t'hi has fixat. Però si cada dia hi passes, i cada dia hi és!
Sí, que l'has vist. I estic segur que no t'ha deixat indiferent. Quelcom de molt a dintre ha brollat. Una barreja de protesta, de compassió i de dubte. Sincerament penses que un vell mai hauria d'estar al carrer demanant almoina. No és el seu lloc. Una societat que llença tants milions en publicitats, luxes i armaments resulta que per a ell no té una resposta. Vinga! ja està bé. És dels que sobren.

Si vols, encara, medita un moment més.

Aquest Jesús, amb el que creus i vols creure cada dia més, que saps t'estima.... què en pensa dels qui son "prescindibles" per a la nostra societat?. Demana-li que et comuniqui un cop més els seus sentiments.... i des d'on estiguis recolza als qui lluiten a favor d'aquesta gent. Ningú.... sobra en el nostre món. És un tema de consciència, és un tema de projecte, és una qüestió social, política, econòmica, són drets i deures. És part essencial de la nostra fe.

Però, sobretot, és una qüestió del cor.